

slag er stillet: „at den i bemeldte Lov“ — nemlig Loven af 27de Februar 1852 — „og i Loven af 13de Marts 1863 omhandlede Garantier for 4 pCt. aarlig Rente af Actiecapitalen og Prioritetslaanene udvides til at omfatte den nye Actiecapital og de nye Laan.“ Saaledes er Texten i Lovforslaget, som det foreligger, men den høitærede Indenrigsminister vil have, at det skal hedde, at denne Garanti „udvides til under Tæt at omfatte saavel Actiecapitalen og Prioritetslaanene i de nuværende sjællandske Jernbaner“, hvilke den allerede omfatter, og man kan altsaa ikke ret vel sige i Loven, at den skal udvides til at omfatte dem. Jeg troer, at der i Loven er sagt, hvad den ærede Minister vil, at den i saa Henseende skal udtrykke. — Forslagene under Nr. 10 og Nr. 12 maa jeg tillade mig noget særligt at opholde mig ved, idet de nemlig for Udvalget ere af den meest uklare Natur. Forslaget under Nr. 10 gaaer ud paa, at der skal gives et Slags Garanti for, at der ikke er nogen Fare for Staten ved at gaae ind paa at give en Rente-garanti for Anlæget af Banerne paa Volland og Falsster; men det vil ikke ret vel være muligt for det ærede Thing at danne sig nogen klar Anskuelse om Betydningen af dette Indbringningsforslag, idet der er talt om Forholdet til et Selskab, som skulde overtage Driften af alle de Baner, der omhandles i denne Lov. Hvilken Garanti man egentlig skulde have der-ved, at et Driftselskab overtog Banerne, kunne maaskee den ærede Minister og de Medlemmer af Udvalget, som have hørt hans mundtlige Forklaring, danne sig nogen Mening om; men dette vil ikke være muligt for det ærede Thing. Det er i alt Fald ogsaa meget tvivlsomt, om Sagen overhovedet lader sig ordne saaledes, at der virkelig findes nogen Sikkerhed. Af Forslagene under Nr. 10 og Nr. 12 seer det ærede Thing, at der er Spørgsmaal om Dan-nelsen af et nyt Driftselskab; men for at dette skal kunne dannes, forlanger den ærede Mini-ster en Bemyndigelse, som er overordentlig vid. Statens Opvigelsesret skal ikke kunne gjøres

gjældende før til et vist Tidspunkt, saafremt enten det sjællandske Jernbaneselskab eller et andet Driftselskab, til hvilket det maatte over- drage Driften af de sjællandske og Lolland-fal-sterste Baner, tillige maatte overtage Driften af de jydsk-syenske Baner under saadanne Vil-kaar, som Indenrigsministeriet maatte ansee for betryggende for Statens Interesser. Man vil see, at dette har et overordentligt stort Om- fang, hvad enten det bliver det sjællandske Jern- baneselskab eller et andet aldeles nyt Selskab, der skal overlage denne Drift, thi det kan tæn- kes, at det sjællandske Selskab ikke vil overtage denne Drift uden at forlange en Garanti eller en anden Understøttelse fra Staten, hvorved det bliver istand til at gjøre den meget betyde- lige Udgift, der vistnok vilde udfordres for at overtage Driften af de syenske-jydske Baner. Det forekommer mig derfor, at Indbringnings- forslaget under Nr. 12 i den Form, hvori det foreligger, er saa omfattende og fordrer saa mange nærmere Bestemmelser, at det neppe kan gaae an at vedtage det endeligt i denne Form, men hvis man skulde være tilbøielig til at gaae ind paa et saadant Forslag, kan jeg ikke troe Andet, end at det vilde være nødven- digt til Sagens tredie Behandling at begrænse den Bemyndigelse, som Ministeren deri har forlangt.

Indenrigsministeren: De ærede Medlemmer ville allerede af den ærede Ord- førers Udtalelser have faaet en klar Forestilling om, hvorledes Forholdet mellem Ministeren og Udvalget i Virkeligheden har været. Jeg har, maa jeg tilstaae, ikke haft nogen Formodning om, at den Naade, hvorpaa Ministeriets In- dringningsforslag ere stillede, skulde have kunnet foranledige Mistyndninger. Uoverensstemmelsen mellem mig og det høitærede Udvalg har, som det vil fremgaae af Indbringningsforslagene, ikke været saa ganske ringe; der er jo en meget betydelig kvantitativ Forskjel mellem Udval- gets Indstillinger og Ministeriets. Det for- holder sig ganske, som den ærede Ordfører